

תת"ע 6755/04/20 - מדינת ישראל נגד שפיק אבראהים

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6755-04-20 מדינת ישראל נ' שפיק אבראהים
תיק חיזוני: 11151627814

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד שפיק אבראהים
נאשם

החלטה

1. לפניה בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 29.11.20 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של הובלת מטען בתפוזרת אשר גובהו על גבה דפנות הארגז ובלא שהמטען היה מכוסה כיסוי מתאים, ונגזר עלייו קנס בסך 700 ₪.
3. המבוקש טען כי הגיע בקשה להישפט וקיבל זימון לדין ההקרה הראשון שהיה קבוע ליום 5.5.20. טען כי טרם מועד הדיון ערך בירור עם בא כוחו אשר מסר לו כי לפי הוראת שעה כל הדיונים הקבועים לתקופה הרלוונטית לא יתקיימו עקב משבר הקורונה ושלח לו זימון חדש. טען כי פרט לזמן לדין הראשון לא קיבל אף זימון או הודעה לגבי מועד דין חדש עד שקיבל להפתעתו דרישת תשלום חוב. טען כי מאישור המסירה מיום 8.12.20 עולה כי גזר דין הודדק בכתב ביתו לאחר שסירב לקבלו אך אין לכך אחיזה במציאות. טען כי בתחלת שנת 2020 נתגלה כי בתו חלה במחלה קשה והוא לוווה אותה למשך כל הטיפולים עד שבאחד פברואר 2021 היא נפטרה. טען כי ביצע את העבירה המויחסת קיבל את כתבי הדיון, קרוב לוודאי שהוא כלל לא שהה בביתו. טען כי קיימים לו סיכויים טובים וביקש לקבל יומו בבית המשפט על מנת למנוע עייפות דין.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה כי הנאשם זמן דין לדין באותו יום 5.5.20, ככלומר הוא ידע על ההליך. טענה כי הדיון נדחה ליום 29.11.20, וכי הנאשם זמן דין אך בחר שלא להתייצב, הורשע ונגזר דין בהיעדרו. טענה כי היה על המבוקש לברר מה קרה עם התקיק לאחר הדיון הראשון שנדחה, במיוחד נוכח ידיעתו בדבר קיום הדיון בעניינו. עוד טענה כי המבוקש לא פירט סיכויי הגנתו.

עמוד 1

5. לאחר ש שקלתי טענות הצדדים החלטתי לדוחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתאם אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאו התיצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהוותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נ(6) 793; רע"פ 3/7709 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
7. בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתחום 30 יום מהיום שהומצא לנאם פסק הדין.
משלוּח הזמןה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלוית בו (ראו לעניין זה רע"פ 14/8626 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 15/106 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).
- הדין אשר היה קבוע בתיק זה נדחה בהודעת מזיכירות, בהתאם להודעה מכח תקנות בתי המשפט (סדר דין במצב חירום מיוחד), לתאריך 20.11.20.29. מאישור המסירה הסרוק בתיק האלקטרוני עולה כי הזימון לדין הנדחה לתאריך 29.11.20 נשלח לכתובתו של המבוקש ונמסר לידי הנמען הרשם, אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו בתאריך 20.5.20. מכאן, שבוצעה מסירה דין.
- מעבר לכך, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודה עלי גזר דין נשלחה למבקש והוא סירב לקבללה וההודעה הودבקה על דלת ביתו בתאריך 20.12.8, ומכאן שגם לא הגיע הבקשה במסגרת המועדים קבועים בחוק אלא בשינוי ניכר.
- יצוין כי נתתי דעתך לטענת המבוקש כי במועדים שלכארה קיבל את כתבי בי דין יתכן שלא שהה בביתו לאור נסיבותיו האישיות הכאבויות, אלא שהמבחן כלל לא התיחס בבקשתו לאישור המסירה הרלוונטי לזמן דין הנדחה, ממנו עולה כי נחתם על ידו. עוד יצוין כי משלא התקיים הדין ביום 20.5.20 בשל מצב החירום, יכול היה המבחן לברר למתי נדחה דין.
- מעבר לכך, המבחן לא הציג טענות הגנה כלשהן. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבוקש, בשם לב עברו התעבורתי, אינו חריג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסווג זה. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי הורתת פסק הדין על כנו תגרום עיוות דין למבחן.
- לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.
- בשים לב לדוחית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המציאות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.